

[Agnete Laustsen]

nemlig at man ønsker gang i byggeriet, og det er der formentlig ikke et eneste parti her i folketinget der kan være uenigt i. Men tror nogen virkelig, at der bliver sat noget som helst byggeri i gang, fordi dette lovforslag skal træde i kraft den 1. april og f.eks. ikke den 1. maj eller 1. juni? Jeg tror det ikke.

Derfor har vi ønsket fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Det har ikke noget at gøre med, at vi ønsker filibustervirksomhed; det har simpelt hen at gøre med, at vi gerne vil aflevere et kvalificeret stykke arbejde, et forslag, der er gennemtænkt, og det er dette i alle tilfælde ikke.

Fogh Rasmussen (V):

Denne sag har jo haft et ganske sælsomt forløb igennem folketingssalen og igennem folketingets boligudvalg. Jeg forstod på hr. Kaj Poulsen, at hr. Kaj Poulsen var kritisk over for, at der i udvalget var blevet stillet så mange spørgsmål. Sandheden er jo i virkeligheden den, at der i betragtning af denne sags omfang burde have været lejlighed til at stille endnu flere spørgsmål til forslagene, end tilfældet har været.

Et mindretal i udvalget har altså måttet konstatere, at et flertal har ønsket at afgive betænkning på det tidspunkt, som man nu gjorde. Vi føler ikke, at denne sag på det foreliggende grundlag er tilstrækkeligt oplyst, og det er også baggrunden for, at vi har anmodet om, at der må blive ny udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Der er her ved anden behandling stillet en række ændringsforslag, både til L 81 og til L 82, hovedsagelig fra ministeren.

I hovedsagen kan de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget om indeksregulerede realkreditlån, sammenfattes i 4 hovedpunkter.

For det første foreslås der indført en realønsklausul for lån, der optages i ejerboliger. For det andet foreslås den del af indeksfinansieringen, der vedrører omprioritering af landbrugsejendomme, pillet ud af forslaget. For det tredje foreslås der adgang til at omprioritere visse ejendomme helt tilbage til 1. oktober 1979. Endelig for det fjerde foreslås det, at der bliver lejlighed til at belåne ombygninger af ejendomme til sociale og kulturelle formål med indekslån.

I det omfang et flertal beslutter sig for, at der nu skal være adgang til indeksbelåning på disse områder, er det måske ganske fornuftigt at lave disse ændringer. Men på den anden side mener vi, at der er en lang række betænkeligheder ved det samlede forslag, som gør, at vores endelige stilling til disse ændringsforslag må være, at vi ikke kan medvirke, og at vi derfor vil undlade at stemme ved afstemningen om dem.

I forhold til de bemærkninger, jeg gjorde ved førstebehandlingen af disse forslag, er vores betænkeligheder blevet yderligere forstærket i løbet af udvalgsbehandlingen. Man kan selvfølgelig sige, at der her er tale om en fuldstændig frivillig ordning, som betyder, at de mennesker, som vil have indeksbelånt deres ejendomme, kan få det, og at de, som ikke vil gå ind i et sådant arrangement, kan lade være.

Så kan man spørge, om et parti som venstre, der kalder sig et liberalt parti, ikke netop skulle være et parti, som siger: ja men vi skal da give folk den størst mulige frihed til vælge, hvilken låneform de måtte ønske sig, og det, vi her gør, er bare at præsentere en ny låneform ved siden af en række andre, som man kan tage eller lade være. Det kan selvfølgelig lyde meget rimeligt.

Hvorfor er vi så alligevel imod den ordning, som der her er lagt op til? Det er der flere grunde til. For det første må betingelsen for, at en sådan frivillighed er reel, være, at der er tale om fuldstændig frie markedsvilkår, at der er tale om et fuldstændig gennemsigtigt marked, hvor de forbrugere, der altså frivilligt kan vælge, om de vil have disse lån, kan gennemskue, hvad det egentlig er, de går ind i.

Det opfylder dette forslag ikke. Tværtimod vil der blive tale om særdeles uigennemsigtige ordninger, hvor det bliver overordentlig vanskeligt for den enkelte boligindehaver at sammenligne priser på ejerboliger, der er finansieret med indekslån. Man kender knap nok de vilkår, man går ind i, hvis man køber et indeksfinansieret hus; bl.a. er man ikke i stand til på forhånd med fuld sikkerhed at vide noget om, hvad det egentlig er for en renteudgift, man kommer til at sidde for i løbet af den løbetid, lånet har.

Der vil endvidere blive problemer med omsætningen af indeksbelånte ejendomme; vi vil ikke få nogen særlig gnidningsløs om-